

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.002 van 20 december 2002
in de zaak A. 118.589/X-10.882.**

In zake : 1. Pierre HEUSEN,
 2. Lydia GEENS,
 3. Simon LANSBERGEN,
 4. Jean-Paul HUYLEBROECK,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat M. LANSBERGEN,
 kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
 Fr. Lintstraat 28

tegen :

de gemeente Keerbergen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre HEUSEN, Lydia GEENS, Simon LANSBERGEN en Jean-Paul HUYLEBROECK op 22 maart 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 oktober 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Keerbergen waarbij werd beslist "de uitvoering van wegenis en rioleringswerken in de Zandstraat, aansluitend bij het project van de aanleg van collectoren en riolering in de Opdebeecklaan, te beperken tot het gedeelte van de Zandstraat, aangeduid op bijgevoegd plan";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de beschikking van 10 juli 2002 waarbij dit verslag wordt neergelegd ter griffie;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. LANSBERGEN, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat L. ERALY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij zowel de tijdigheid van het beroep als het belang van verzoekers betwist; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers in de vordering tot schorsing betogen dat het aanvatten van de wegenis- en rioleringswerken in een beperkt gedeelte van de Zandstraat een ernstig nadeel toebrengt, dat ze het landelijk karakter van de betrokken straat, die één van de weinige nog overblijvende zandstraten te Keerbergen is, willen bewaren, dat het aanzienlijke werken betreft die definitief essentiële wijzigingen aanbrengen aan het landelijk leefklimaat van verzoekers, dat de bouwwerken op definitieve wijze de privacy en het woongenot van verzoekers aantasten, dat de Zandstraat bovendien definitief zal degraderen tot sluipteg voor het autoverkeer, dat de veiligheid van de woonomgeving en de woonkwaliteit definitief zal teloorgaan, dat verzoekers allen juist bewust hebben gekozen voor het landelijk karakter van hun eigendom in de bossen, dat de uitvoering van de bestreden beslissing - "met dreigende onteigeningen - alleszins in een beperkt gedeelte" - definitief het landelijk uitzicht van de Zandstraat en de eigendom van verzoekers schaadt;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in de aangevochten beslissing; dat het aan verzoekers toekomt concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit kan blijken dat zulks het geval is; dat de bestreden beslissing enkel vaststelt "de uitvoering van wegenis en rioleringswerken in de Zandstraat, aansluitend bij het project van de aanleg van collectoren en riolering in de Opdebeecklaan, te beperken tot het gedeelte van de Zandstraat, aangeduid op bijgevoegd plan"; dat het aangevoerde nadeel haar eigenlijke en rechtstreekse oorzaak niet vindt in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing maar in eventueel nog te verlenen stedenbouwkundige of andere vergunningen die vereist zijn voor het uitvoeren van deze wegeniswerken; dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evenmin

een “dreigende onteigening” inhoudt, onafgezien van de vraag of zulks op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is en of zulks niet het gevolg zou zijn van de beslissing van 20 februari 1995 van de gemeenteraad van de gemeente Keerbergen, waarbij het voorstel van rooilijnplan voor de Zandstraat definitief werd goedgekeurd; dat de uiteenzetting van verzoekers geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig december tweeduizend en twee, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
 W. GEURTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.